

[Camre]

deres økonomi igennem en årrække, har det bedre end dårligt stillede mennesker mange andre steder på kloden, men det er jo ikke den diskussion, vi fører. Den diskussion, vi fører, er, hvem der skal medvirke til at rette op på samfundsøkonomien, når vi efter nogle kriseår for hele den industrialiserede verden er ude i det problem, at der skal rettes op.

Så siger hr. Arne Bjerregaard, at det er rimeligt, at denne gruppe af mennesker, som set med mine øjne hører til i den svageste tiendedel af denne befolkning, skal betale, for de kan godt betale. Ja men hvorfor skal de 90 pct., som har det meget bedre, så ikke være med? Det turde vel være en rimelighed, at man fordelte byrderne efter den bæreevne, der var på skuldrene. Men det mener hr. Arne Bjerregaard og det mener regeringen ikke; han mener, at denne gruppe, som nok er svagere end flertallet, men stærkere end folk visse steder uden for dette lands grænser, isoleret kan tåle at bære byrder. Jeg synes faktisk, det er en meget, meget mærkelig filosofi, og det, der skiller socialdemokratiet og regeringen, er jo, at byrdefordelingen i det, man gør, er skæv, og at byrderne kunne bæres på en langt mere retfærdig måde.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Først til hr. Jes Lunde. Jeg er da glad for, at hr. Jes Lunde og jeg næsten er enige, og at hr. Jes Lunde nu erkender, at vi også på det skattepolitiske område – sådan lød det – måtte lægge husstandsindkomsten til grund; så er vi skam kommet et langt skridt ad vejen til næsten at blive enige, hr. Jes Lunde.

Hr. Camre påstår stadig væk, at jeg siger, at de svageste skal bære byrden. Ja men det har jeg ikke sagt. Jeg har bare spurgt: hvem er de svage? Hr. Camre indrømmer, at vi er nødt til at se på husstandsindkomsten, fordi det er dér, det viser sig, om man er økonomisk svag. Hr. Camre er, tror jeg da, enig med mig i, at der selvfølgelig er andre ting, der tæller for mennesket, end det økonomiske, altså at dette at være arbejdsløs kan være en belastning, der er større end det økonomiske. Det erkender jeg fuldt ud, og derfor har jeg også sagt, at vores målsætning må være, at alle har mulighed for at få et arbejde, hvis de ønsker et arbejde.

Så spørger hr. Camre: hvem skal være med til at betale i fremtiden? Ja men det mener jeg jeg sagde, sidst jeg var heroppe. Det er dem, hr. Camre også kalder de velbjærgede, og lidt flere end dem, hr. Camre kalder de velbjærgede, for det er alle dem, der har en høj husstandsindkomst i dag, som nødvendigvis må bære fremtidens byrder, og ikke dem, der har den lave.

Hr. Camre siger, at det, der skiller os, er denne forskel i opfattelsen. Det forstår jeg i grunden ikke den gør, når jeg ser på fortiden. Det kan skyldes en mangel på forståelsesvilje hos hr. Camre, men det, hr. Camre ønsker, er måske stadig væk, at min nabo, som forsørger hele familien med en indkomst på 120.000 kr., og som samtidig må betale til hr. Camres dyre familie med 400.000 kr. i indkomst til daginstitutioner osv., intet skal have, for det bliver jo realiteten, hvis man vil fortsætte den filosofi, som socialdemokratiet i sin tid var inde på, nemlig at vi skulle hjælpe dem, der opfører sig på en ganske bestemt måde, også med hensyn til børnene – de skulle have støtte til institutioner osv. – mens denne familie ingen støtte fik, og det er dog en svag familie. Jeg håber, hr. Camre er enig i, at denne familie ikke skal belastes mere, og så er jeg glad for hr. Camres nye familiepolitik.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Hr. Jes Lunde. Der er nogle fakta, som man er nødt til at tage hensyn til, også selv om man står herinde og altid skal tale de svages sag.

Der er foretaget en undersøgelse, som viser, at op til 23–24 pct. af dem, der får dagpenge, ikke er til rådighed for arbejdsmarkedet. Er de så arbejdsløse?

Når jeg taler om de velbjærgede, tænker jeg på de undersøgelser, der er lavet over SFs vælgere, og som viser, at SFs vælgere er de mest velbjærgede. Men hvad er det, I gør herinde? I gør det værre og værre for fattigmand; det er den lille mand, der skal betale til alle jeres kulturaktiviteter, og hvad ved jeg.

Så til hr. Camre. Hvis man nu får held med at brandskatte de højeste indtægter med 20 pct. til – og det er jo det, man lægger op til, for vi får ikke mindre skat på grund af